

over at kunne nævne nogle Tal paa den Beskatning, der var indført i Krigsaarene, i den Tid, da den radikale Regering, støttet af Socialdemokratiet, havde Magten i hvert Fald i Folketinget, ikke i Landstinget. Men det vilde have interesseret endnu mere at faa konstateret, at trods den stærke Tilbøjelighed til indirekte Beskatning, som det ærede Medlem havde fundet hos det radikale Parti og Socialdemokratiet, var det altsaa ikke nok for de nuværende Regeringspartier, de gaar videre, de fortsætter, de dynger endnu mere og mere op. Her havde den forfærdelige radikale Regering dynget indirekte Skatter op, den havde beskattet baade Brændevin, Øl, Cigarer og mange andre Ting, hvilket udtaltes med en vis Forargelse i Stemmen. Og hvad gør man saa selv? Man lader det staa, der nu en Gang er vedtaget, og giver sig til at øse endnu meget mere op. (*Ellinger*: Men der er ogsaa noget, der er sat ned). Ja, det eneste, der er gaaet ned, er Brændevinsskatten, den er gaaet ned fra 20 Kr. til 15 Kr. pr. l, men det svarer meget nøje til den Forandring i Prisniveauet, der er foregaaet, saa reelt er der ikke sket nogen Nedsættelse i Forhold til det almindelige Prisniveau. Derimod er der foregaaet meget betydelige Forøgelser i den indirekte Beskatning i den Tid, den nuværende Regering har siddet.

Vi fik jo i Efteraaret 1921 en Luksustold stukket ud, som traadte i Kraft med det samme, og den højtærede Finansminister udtalte, at det var dog et Bevis paa, at noget var gennemført overordentlig hurtigt her i Rigsdagen. Ja, men det var ogsaa blot, fordi man tænkte, der var virkelige Toldforhandlinger i Gang paa Rigsdagen, at der virkelig var et Udvalg, som behandlede Toldsager. Det viste sig imidlertid, at der ikke blev arbejdet videre paa Toldloven, og Konsekvensen deraf burde have været, at disse Luksustoldsatser, der var vedtaget som foreløbige, idet de kun skulde gælde, indtil Toldlovsbehandlingen var færdig, faldt bort. Men hvad sker? Den højtærede Minister kommer og forlanger sine Luksustoldsatser forlængt, og nu forlanger han dem gjort permanente. Og ikke alene det. Foruden de gamle Luksustoldsatser, der var mange, kommer der en hel Masse nye til. Disse har aldrig

været undergivet nogen som helst virkelig rationel Behandling i Rigsdagen. Man har altid ventet paa, at der skulde komme en virkelig Toldforhandling i Gang. Vi har i Virkeligheden en Mængde Toldbestemmelser i Øjeblikket, der kun hviler paa den Basis, at den højtærede Minister har ønsket at forelægge dem som et Forhandlingsgrundlag for Rigsdagen og derefter har faaet Tilladelse til at gennemføre dem som en foreløbig Foranstaltning. Men da den højtærede Minister selv indrømmer, at Formaålet med det hele kun er at skaffe Penge i Statskassen, kan det jo være ligegyldigt, om disse Forslag nogen Sinde faar en reel Behandling i Rigsdagen. Jeg tvivler ogsaa meget om, at de vil faa det til Efteraaret; naar de nye Satser, som der her er Tale om, skal til Revision, vil de rimeligvis faa en lignende let Behandling, som det første Sæt af Toldskatterne har været underkastet, og vi vil komme til at køre videre med et dobbelt Sæt af Toldskatter, der i Virkeligheden aldrig har været underkastet en reel Behandling i den danske Rigsdag, men stadig hviler paa de to Partier i Rigsdagen, som har saa stor Tillid til den nuværende højtærede Finansminister, at man glat væk bevilger, hvad han kommer med, uden at undersøge det nærmere.

Men vi er for øvrigt ikke færdige med Skattelovene, naar vi har vedtaget denne saakaldte Luksustold. Om et Øjeblik vil der komme Forslag frem om en Forøgelse af Tobaksbeskatningen. Venstre har altsaa ikke ment, at det af den radikale Regering blev gjort grundigt nok, man ønsker at gaa videre. Og vi kommer senere til at behandle en Forøgelse af Ølskatten; altsaa heller ikke paa dette Omraade er Arbejdet grundigt nok, der trænges til at blive dynget yderligere Skatter paa disse Artikler. Naar Stillingen er saaledes, er det imidlertid noget vanskeligt at forstaa, at man som Undskyldning for den yderligere Forøgelse af de indirekte Afgifter, som Venstre i Øjeblikket foretager, fremdrager nogle Beslutninger, som i sin Tid blev taget af Rigsdagen, af samtlige Rigsdagens Partier for øvrigt; for hvis man finder, det var en urimelig Fremgangsmaade den Gang, burde man stoppe og ikke fortsætte og fortsætte, kan jeg sige,